

Bemærkninger til forslaget

Blandt andet på grund af benzinprisernes mangedobling i de seneste år har den kollektive trafik oplevet en renæssance. Til alle dele af den kollektive trafik har der været øget søgning, mens den alt for længe favoriserede privatbilisme har været på retur. Både ud fra økologiske, ressourcemæssige, samfundsøkonomiske og sociale hensyn er dette en ønskværdig udvikling, som staten burde gøre alt for at fastholde og styrke.

Med de foreliggende aktstykker gør staten imidlertid lige præcis det modsatte. Ud fra kortsigtede driftsøkonomiske overvejelser om, at underskuddet på DSB og Bornholmstrafikken ikke må blive for stort, foreslås takstforhøjelser på 18 pct. for DSBs vedkommende og tilsvarende forhøjelser for Born-

holmstrafikken. For DSB følger takstforhøjelserne i kølvandet på tidligere takstforhøjelser på 6 pct. den 29. april 1979, 3 pct. den 10. august 1980 (hovedstadsområdet), 15 pct. den 1. december 1980 og 2 pct. den 31. maj 1981 (hovedstadsområdet).

For Bornholmstrafikken er der gennemført takstforhøjelser på 8½ pct. den 1. oktober 1980 og ca. 20 pct. den 1. oktober 1981.

At der gennem disse takstforhøjelser kommer flere penge i kassen, skal ikke bestrides, selv om skøn over merprovenu er usikre. Til gengæld er det også sikkert, at en del passagerer skræmmes bort af takstforhøjelserne. Under alle omstændigheder er der tale om en uhyre kortsigtet politik, der lægger sig i vejen for en udbygning af en vel fungerende og billig kollektiv trafik.